

УДК 343.131

О.В. БАТЮК, канд. юрид. наук, доц.,
Волинський національний університет
імені Лесі Українки

ДОСЛІДЖЕННЯ ФАКТОРІВ, ЩО ВПЛИВАЮТЬ НА ТАКТИКУ СЛІДЧИХ (РОЗШУКОВИХ) ДІЙ ПРИ РОЗСЛІДУВАННІ ЗЛОЧИНІВ В УСТАНОВАХ ВИКОНАННЯ ПОКАРАНЬ

Ключові слова: фактори, вплив, тактика, розслідування, злочини, установа виконання покарань

Діяльність по розслідуванню злочинів, вчинених в установах виконання покарань (надалі – УВП) має істотні особливості, які обумовлені дією ряду факторів. Саме за даними Державної пенітенціарної служби України (надалі – ДПтС України), якщо протягом 5 місяців 2011 р. стосовно персоналу органів, установ виконання покарань та слідчих ізоляторів, що належить до сфери управління Державної пенітенціарної служби України, порушено 40 кримінальних справ відносно 49 осіб, то за 5 місяців 2012 р. – порушено 36 кримінальних справ стосовно 36 осіб. Зокрема, 24 справи порушено за зберігання, збут чи передачу наркотичних засобів (за 5 місяців 2011 р. – 25 справ), 10 справ – за одержання хабара (за 5 місяців 2011 р. – 9 справ), 1 справа – за підроблення документів, печаток, штампів та бланків, їх збут, використання підроблених документів (за 5 місяців 2011 р. – 1 справа) та 1 справа – за перевищення влади або службових повноважень (за 5 місяців 2011 р. – 2 справи). Із зазначеної кількості порушених кримінальних справ стосовно персоналу засуджено 2 особи. Кримінальні справи порушувались стосовно 10 працівників підрозділів нагляду і безпеки виправних колоній, 8 працівників соціально-психологічної служби, 4 працівників кримінально-виконавчої інспекції, 3 працівників інтендантського та господарського забезпе-

чення, 7 працівників відділу режиму і охорони слідчих ізоляторів, по одному – водій, перший заступник начальника установи, фельдшер медичної частини та молодший інспектор з озброєння та спецзасобів відділу охорони виправної колонії. Слід зазначити, що ще 5 кримінальних справ були порушені за фактами, а саме:

- за зловживання службовим становищем – 2 справи (ст.364 КК України),
- за виявлення наркотичних речовин – 1 справа (ст.309 КК України),
- за привласнення майна установи шляхом зловживання службовим становищем – 2 справи (ст.191 КК України).

В розрізі областей кримінальні справи порушувались наступним чином: по 6 – Запорізька та Луганська область; 5 – Дніпропетровська область; 4 – Донецька область; по 3 – Одеська та Сумська область; по 2 – Київська, Кіровоградська та Черкаська область; по 1 – АР Крим, Вінницька, Волинська, Житомирська, Закарпатська, Івано-Франківська, Рівненська, Херсонська та Хмельницька область [1].

Значну кількість теоретичних проблем тактики слідчих (розшукових) дій при розслідуванні злочинів в установах виконання покарань дослідили у своїх працях такі науковці як О.Г. Колб, В.А. Сас, М.М. Сербін. Поряд із цим питання дослідження факторів, що впливають на тактику слідчих (розшукових) дій при розслідуванні злочинів в установах виконання покарань приділялась увага ще в радянський період у середині 70-их років початок 80-их років ХХ ст., в сучасній Українській правовій науці дана проблема залишилась поза увагою. Саме тому метою даної статті є розкриття змісту сучасних істотних особливостей, які обумовлені дією ряд факторів що впливають на тактику слідчих (розшукових) дій при розслідуванні злочинів в установах виконання покарань.

Проводячи аналіз юридичної літератури варто звернути увагу на різноманітність поглядів науковців щодо різноманіття факторів які впливають на тактику слідчих (розшукових) дій при розслідуванні злочинів в установах виконання покарань.

А.П. Халявін вказує на наступні особливості розслідування злочинів в УВП в порівнянні з процесом розслідуванням злочинів за їх межами:

1) особливості діяльності виправних установ, яка проходить в специфічних і певною мірою несприятливих умовах: фізична ізоляція засуджених від суспільства, негативне середовище;

2) психологічні особливості засуджених, обумовлені особливим психологічним станом людини, позбавленої волі, і впливом на нього інших засуджених;

3) велика частина засуджених негативно налаштована до органів слідства і дізнання та не надає допомоги в розслідуванні злочинів, відмовляється давати свідчення;

4) засуджені, неодноразово судимі, будучи обізнаними про значення доказів у справі, прагнуть їх знищити, протидіяти розслідуванню, нерідко погрозою помсти або іншими способами змушують потерпілих або свідків з числа засуджених давати свідчення, вигідні злочинцеві;

5) інспектори оперативної частини які володіють вичерпними відомостями про виявлених осіб, які скоїли злочин і затриманими, що полегшує для слідчого отримання даних, необхідних для визначення тактики слідчих (розшукових) дій;

6) можливість поєднувати оперативно-розшукові та режимні заходи в умовах ізоляції осіб, підозрюваних у скоєнні злочинів.

Кількість оперативно-розшукової інформації при розслідуванні злочинів, вчинених в УВП, у порівнянні з розслідуванням кримінальних справ що вчинені за їх межами збільшується в результаті проведення режимних заходів, передбачених кримінально-виконавчим законодавством [2, с.6–7].

Іншої точки зору притримується М.А. Петуховський, який на відміну від А.П. Халявіна, не просто вказує на особливості розслідування злочинів в УВП, а виділяє дві групи умов (факторів), які визначають специфіку попереднього розслідування в них:

– по-перше, особливості призначення, організації та діяльності УВП, які виражаються

в передбачених нормативними актами завданнях та повноваженнях адміністрації цих установ і в особливому правовому, а також фактичному становищі осіб, які засуджені до позбавлення волі;

– по-друге, психологічні особливості особистості засуджених, які полягають у наявності у кожного з них певного «досвіду» злочинної діяльності, а у багатьох наявного комплексу глибоко негативних психосоціальних рис (інтересів, поглядів, звичок).

Зазначеними факторами обумовлюються форми і поширеність протидії з боку засуджених розкриттю злочинів, а також інші перешкоди щодо збирання і використання матеріальних слідів злочинів, що, в свою чергу, визначає загально-організаційна специфіку розслідування в УВП виправних і конкретний зміст прийомів, що сприяють ефективності провадженню окремих слідчих (розшукових) дій [3, с.10–11].

На наш погляд, варто також проаналізувати і погляди А.М. Лантуха, який поділяє фактори, що ускладнюють розслідування злочинів в УВП на: об'єктивні і суб'єктивні. Об'єктивні фактори (чинники) обумовлені специфічними повноваженнями установ, що виконують покарання, в системі правоохоронних органів, і особливим правовим та фактичним становищем осіб, які утримуються в цих установах.

До числа основних об'єктивних факторів (чинників) А.М. Лантух відносить: 1) закритий характер установ, що виконують покарання, в результаті чого виникають труднощі з підбором понятих та інших осіб для участі в підготовці та проведенні окремих слідчих (розшукових) дій; 2) обмеженість територій установ і значна концентрація в них засуджених, що приводить до утруднення дотримання таємниці слідства, ускладнення встановлення приналежності кому-небудь із засуджених об'єктів (предметів), що можуть бути речовими доказами, виявлених під час провадження оглядів і обшуків, і т.д.; 3) віддаленість і важкодоступність розміщення деяких УВП; 4) мікросередовище засуджених; 5) негативний вплив з боку підозрюваних (обвинувачених) на ін-

ших засуджених – учасників кримінального процесу; 6) наявність у багатьох засуджених досвіду вчинення і приховування злочинів; 7) складність реалізації окремих вимог кримінально – процесуального закону [4, с.13].

На наш погляд, саме досить вірною є думка А.М. Лантуха, щодо суб'єктивних факторів, які ускладнюють розслідування злочинів в УВП, які обумовлені переважно психологічними особливостями особистості засуджених, що полягають у притаманному багатьом з них комплексі негативних психосоціальних рис (властивостей).

Сутність суб'єктивних факторів складають антигромадські погляди, переконання і звички, які можуть виражатися: у ставленні засуджених які вчинили злочин в УВП, як до цілком припустимих явищ; у негативному ставленні частини засуджених до діяльності судово-слідчих (розшукових) органів та адміністрації установ, а також до осіб, що надають їм допомогу в розкритті та розслідуванні злочинів; в байдужості до долі більшості засуджених при деякій «моральній» солідарності з особами, що скоїли під час відбування покарання злочин в УВП [4, с.16].

Видається, що деякі з зазначених факторів не тільки утруднюють хід розслідування злочинів в УВП, але в ряді випадків можуть йому сприяти.

Наприклад, закритий характер виправних установ може полегшити розкриття і розслідування злочинів тим, що він обмежить коло учасників і очевидців злочину, перешкоджає приховуванню злочинця від органів розслідування, забезпечує можливість швидкого затримання й ізоляції підозрюваного у вчиненні злочину і т.д. Такий фактор, як обмеженість території УВП, також може зіграти позитивну роль у розслідуванні злочину, сприяючи, наприклад, швидкому виявленню слідів злочину.

Проводячи аналіз поглядів науковців звертаємо увагу на те, що автори, що зверталися до проблеми розслідування злочинів в УВП, акцентували увагу лише на окремих факторах, що мали найбільше значення для їх дос-

ліджень. Так, зокрема, Р.П. Кузьмін виділяє в якості основних факторів, що впливають на процес розслідування, соціально-психологічну обстановку в УВП і психологію особистості окремого засудженого. Розслідування злочинів, на його думку, є одним із найбільш складних видів соціальної діяльності, в умовах УВП особливо насичене психологічним змістом, оскільки проходить за участю засуджених, що володіють своєрідними особистісними якостями у досить специфічній соціально-психологічній обстановці [5, с.5].

Безперечно, зазначений фактор є важливим серед тих які обумовлюють розслідування злочинів в УВП в цілому і тактику провадження окремих слідчих (розшукових) дій, але, на нашу думку, не єдиним. Існують і інші групи факторів, які будуть ми проаналізуємо надалі.

Найбільш повною і розгорнутою вважаємо класифікацію факторів, що впливають на розслідування злочинів в УВП, запропоновану Н.Г. Шурухновим. Автор об'єднує їх в три основні групи: позитивні, негативні і змішані фактори [6, с.101]. Так, позитивні фактори полегшують роботу слідчого або особи, яка провадить дізнання, створюють передумови для своєчасного, повного і об'єктивного розслідування злочинів, вчинених засудженими в УВП. Негативні фактори ускладнюють розслідування, створюють труднощі в реалізації криміналістичних засобів і методів, в ефективній організації роботи слідчого і т.д. Змішані фактори носять двоякий характер: вони одночасно, з одного боку, ускладнюють, а з іншого – спрощують діяльність слідчого.

До першої групи позитивних факторів можемо віднести:

- 1) обмеженість кола осіб, яких можуть запідозрювати у вчиненні злочину у певному місці, певним способом;
- 2) можливість швидкого отримання інформації про злочин, вчинений в УВП;
- 3) можливість швидкого отримання відомостей, що характеризують особу, яка вчинила злочин;
- 4) можливість швидкого затримання й ізоляції засудженого, який вчинив злочин;

5) можливість широкого та ефективного використання розшукових, режимних та адміністративних заходів у розкритті та розслідуванні злочинів в УВП;

6) можливість ефективнішого використання організаційної і технічної допомоги при розслідуванні злочинів, вчинених засудженими у виправній установі.

До другої групи факторів, що негативно впливають на діяльність слідчого, при розслідуванні злочинів, вчинених засудженими в УВП, можемо віднести наступні:

1) поінформованість більшості засуджених, які вчинили злочини в УВП, про процесуальний порядок розслідування, реалізації тактичних прийомів, спрямованих на схилення обвинуваченого (підозрюваного) до дачі правдивих показань, і т. п.;

2) продуманість, хитрощі, а деколи і підвищену суспільну небезпеку способів вчинення злочинів;

3) особливості психіки засуджених;

4) протидія розслідуванню з боку засуджених (протидія розслідуванню з боку засуджених в умовах виправної установи характеризується рядом специфічних рис і виявляється у формі активної або пасивної протидії);

5) утрудненість ефективного використання спеціальних знань (переважно у формі участі спеціалістів у слідчих (розшукових) діях) при розслідуванні злочинів в УВП;

6) недостатню оснащеність УВП науково-технічними засобами, та невміння окремих працівників установ (осіб, які провадять дізнання) правильно застосовувати їх при провадженні невідкладних слідчих (розшукових) дій.

До третьої групи відносимо змішані фактори. Вони, можуть впливати як позитивно, так і негативно процес на розслідування злочинів в УВП. До них можна віднести:

1) обмеженість території УВП, в межах якої скоєно злочин;

2) наявність очевидців скоєння злочину.

У цілому фактори, що впливають на тактику слідчих (розшукових) дій при розслідуванні злочинів в УВП, можна класифікувати на три групи.

По-перше, це особистісні властивості злочинців. Саме перебування в місцях позбавлення волі пов'язане з переформуванням особистісних якостей людини. У процесі спілкування засуджених відбувається обмін особистісними властивостями, в результаті чого особа, з одного боку, втрачає оригінальність, своєрідність і стає подібна більшості засуджених, оскільки перебуває там значний проміжок часу, а з іншого боку – набуває досвід вчинення і приховування злочинів. Даний досвід, набутий засудженими в результаті як особистої діяльності, так і в результаті спілкування з іншими засудженими, дозволяє їм вибирати оптимальну лінію поведінки стосовно ситуацій, що виникають у під час кримінального провадження.

Особливості особистих властивостей злочинців що відбувають покарання в УВП зумовлює й різноманітність способів приховування злочинів і протидії розслідуванню. Ступінь протидії розслідуванню залежить від ступеня кримінальної активності засудженого. Саме такої думки є Н.Г. Шурух, який визначає три групи засуджених в залежності від їх кримінальної активності: кримінально активні особи; особи, схильні до кримінальної діяльності; особи, випадково втягнуті в злочину діяльність [7, с.74].

По-друге, це обстановка яка існує в УВП. Зовнішнє середовище, в якій вчиняються (і розслідуються) злочини в УВП, яка є специфічною, та й можна вважати закономірною для місць позбавлення волі незалежно від виду режиму. Зазначене в певній мірі пояснюється типовим характером всіх комунікацій у виправних установах, які зумовлюють обстановку скоєння (і розслідування) злочинів. Обмеженість території дозволяє, з одного боку, швидше виявити злочин і злочинця, матеріальні сліди і інші докази, а з іншого – ускладнює збереження слідів у зв'язку з високою концентрацією засуджених на незначній території. Зважаючи на ці обставини затрудняється і нерозголошення результатів слідчих (розшукових) дій і всього процесу розслідування в цілому.

По-третє, це соціальне середовище місць позбавлення волі.

У виправних установах існує жорстка неофіційна стратифікація, на основі якої весь контингент відбувають покарання у вигляді позбавлення волі ділиться на строго певні страти (групи), а також мають місце офіційні (передбачені законодавством) і неофіційні норми поведінки засуджених, які знаходяться в строгій суперництві.

При цьому провідне значення мають неофіційні норми поведінки, що визначають внутрішній зміст взаємовідносин засуджених, що впливають на їхню поведінку, ставлення до інших засуджених та адміністрації УВП. Провідне значення неофіційних норм можна пояснити більш жорстким і невідворотним характером санкцій, передбачених за їх порушення. Для засудженого краще бути порушником офіційних норм поведінки, ніж допустити незначне відхилення від неформальних норм поведінки, які існують в УВП.

Доцільно виділити також ті фактори, які істотно впливають на тактику провадження окремих слідчих (розшукових) дій при розслідуванні злочинів в УВП. Вони обумовлені специфікою існування установ, в яких відбувають покарання у вигляді позбавлення волі, впливають на характер і окремі аспекти слідчих (розшукових) дій, що проводяться в УВП.

Фактори, що впливають на провадження слідчих (розшукових) дій в УВП являють собою складну, цілісну систему, що складається з окремих взаємопов'язаних елементів.

Провівши аналіз зазначених вище поглядів науковців, можемо запропонувати наступну систему факторів, що впливають на особливості підготовки і проведення слідчих (розшукових) дій в УВП, яка буде ґрунтуватися на наступних положеннях.

По-перше, дана система факторів що впливають на тактику провадження слідчих (розшукових) дій в УВП є складною і володіє певною ієрархією, де одні фактори обумовлюють існування інших.

По-друге, кожен фактор або сукупність декількох факторів можуть мати наслідки, які знаходять своє відображення у впливі який

може суттєво пливати на процес провадження слідчих (розшукових) дій.

В основі запропонованої нами класифікації визначаємо найбільш важливі елементи діяльності УВП. До числа таких елементів можемо віднести: правове регулювання діяльності УВП, територіальну відособленість УВП, психологічні особливості особистості засудженого до позбавлення волі, уявлення про УВП як про особливий, специфічний соціум (специфіку соціального середовища).

Саме ці елементи, на наш погляд, дозволяють виділити наступні групи факторів, що впливають на тактику провадження слідчих (розшукових) дій при розслідуванні злочинів в УВП: правові; територіальні; психологічні; соціальні; організаційні.

Варто зазначити, що відповідно до положень кримінально-процесуального, кримінально-виконавчого законодавства, а також Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність» адміністрація УВП уповноважена здійснювати повноваження які і визначають зміст основних правових чинників, що впливають на процес розслідування злочинів у цілому і на тактику провадження слідчих (розшукових) дій зокрема.

1. Режим функціонування УВП та нагляд за засудженими.

Відповідно до положень ст.102 Кримінально-виконавчого кодексу України (надалі – КВК), режим у виправних і виховних колоніях – це встановлений законом та іншими нормативно-правовими актами порядок виконання і відбування покарання, який забезпечує ізоляцію засуджених; постійний нагляд за ними; виконання покладених на них обов'язків; реалізацію їхніх прав і законних інтересів; безпеку засуджених і персоналу; роздільне тримання різних категорій засуджених; різні умови тримання засуджених залежно від виду колонії; зміну умов тримання засуджених [8].

Варто зазначити що до одних із основних обов'язків адміністрації УВП відносять відповідно до положень ст.61 КВК здійснення нагляду і заходів попередження порушень порядку відбування покарання [8].

Можна з впевненістю зазначити, що здійснення нагляду за засудженими є обов'язком всіх працівників УВП. Спеціальні завдання щодо здійснення нагляду за засудженими покладаються на чергову зміну.

Деякі із заходів, що утворюють зміст нагляду, здатні чинити певний вплив на підготовку і провадження слідчих (розшукових) дій в умовах УВП, так як їх здійснення може значно полегшити особі, яка провадить слідчу (розшукову) дію, збір орієнтуючої інформації про особу учасника слідчої (розшукової) дії, можливих місцях приховування слідів і речових доказів, а в ряді випадків – безпосередньо виявити об'єкти, які можуть бути використані як речові докази.

До числа таких заходів можна віднести: постійне спостереження за поведінкою засуджених; здійснення встановленого пропускного режиму між різними зонами, ізольованими ділянками та іншими об'єктами, контроль за дотриманням засудженими порядку пересування; проведення, обшуків засуджених, оглядів та обшуків приміщень житлових і виробничих об'єктів, а також оглядів територій житлових і виробничих блоків (зон), вилучення заборонених предметів, речовин і продуктів харчування; огляд та перевірка посилок, передач і бандеролей, що надходять на адресу засуджених, а також огляд і перевірку посилок і бандеролей, що відправляються засудженими; контроль за дотриманням персоналом та особами, які відвідують покарання встановленого порядку взаємовідносин; проведення в необхідних випадках огляду речей і одягу осіб; патрулювання по прилеглий до установи території з метою забезпечення встановлених на ній режимних вимог, проведення в необхідних випадках огляду транспортних засобів, речей та одягу осіб, які порушують режимні вимоги на території УВП чи прилеглий до неї території.

2. Здійснення підрозділами УВП кримінально-процесуальних функцій.

Відповідно до положень ч.1 ст.41 КПК України оперативні підрозділи органів Державної пенітенціарної служби України, здійс-

нюють слідчі (розшукові) дії в кримінальному провадженні за письмовим дорученням слідчого, прокурора [9].

З даного положення випливає, що слідчі (розшукові) дії в УВП при розслідуванні злочинів можуть проводитися не тільки слідчим або прокурором що проводить провадження у справі, але й уповноваженими особами оперативних підрозділів УВП при провадженні невідкладних слідчих дій або за дорученням слідчого чи прокурора відповідно до положень ч.2 та ч.3 ст.41 КПК України.

3. Здійснення оперативними підрозділами Державної пенітенціарної служби України негласних слідчих (розшукових) дій та оперативно-розшукової діяльності, що визначено положеннями ст.41 КПК України та положенням ст.5 Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність».

У практичній діяльності трапляються випадки коли, за допомогою оперативно-розшукових заходів можна встановити місця приховання об'єктів, які можуть стати речовими доказами у справі, в якому місці вони знаходяться і як замасковані; кому передані предмети і речовини, які можуть бути доказами; хто із засуджених обізнаний про те, де або кому вони передані і в якій кількості, отримана інформація має суттєве значення для провадженні подальших слідчих (розшукових) дій.

Як висновок варто зазначити, що усі проаналізовані вище групи факторів мають власний специфічний прояв у конкретній ситуації у процесі вибору тактичних прийомів як складових елементів тактики провадження слідчих (розшукових) дій при розслідуванні злочинів в установах виконання покарань.

ЛІТЕРАТУРА

1. Інформація про стан роботи щодо додержання персоналом Державної пенітенціарної служби України вимог антикорупційного законодавства за 5 місяців 2012 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.kvs.gov.ua/peniten/control/main/uk/publish/article/638353>.

2. Халявин А. П. Расследование преступлений в ИТУ с использованием оперативно-розыскных данных : учеб. пособие / А. П. Халявин. – Рязань, 1979. – 71с.

3. Петуховский М. А. Дознание и предварительное следствие в исправительно-трудовых учреждениях / М. А. Петуховский. – М. : НИиРИО ВШ МООП СССР: 1979. – 191 с.

4. Лантух А. М. Криминалистика / Лантух А. М. // Организация, техника, тактика расследования преступлений в учреждениях, исполняющих наказания / под ред. В. В. Кулькова. – Рязань, 1996. – Т. 2. – Ч. 1. – С. 13–18.

5. Кузьмин Р. П. Психология предварительного расследования преступлений, совершаемых осужденными в исправительных учреждениях: дис. ... кандидата психол. наук / Р. П. Кузьмин. – СПб., 2003. – 225 с.

6. Шурухнов Н. Г. Факторы, влияющие на расследование преступлений, совершаемых

осужденными в исправительно-трудовых учреждениях / Н. Г. Шурухнов // Актуальные вопросы использования достижений науки и техники в расследовании преступлений органами внутренних дел (вопросы криминалистики) : труды Академии. – М. : Изд-во Акад. МВД СССР, 1990. – С. 101–107.

7. Шурухнов Н. Г. Личность пенитенциарного преступника / Н. Г. Шурухнов // Социологические исследования. – 1993. – № 8. – С. 74–83.

8. Кримінально-виконавчий кодекс України : від 11.07.2003 р., № 1129-IV [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1129-15/page>.

9. Кримінальний процесуальний кодекс України : від 13.04.2012 р., № 4651-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show>.

Батюк О. В. Дослідження факторів, що впливають на тактику слідчих (розшукових) дій при розслідуванні злочинів в установах виконання покарань / О. В. Батюк // Форум права. – 2012. – № 4. – С. 66–72 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://arhive.nbuv.gov.ua/e-journals/FP/2012-4/12bovuvp.pdf>

Подается грунтовний аналіз окремих факторів та узагальнюються групи факторів, які впливають на вибір тактичних прийомів та лінії поведінки учасників кримінального провадження у ході тактики провадження слідчих (розшукових) дій при розслідуванні злочинів в установах виконання покарань.

Батюк О.В. Исследование факторов, влияющих на тактику следственных (розыскных) действий при расследовании преступлений в учреждениях исполнения наказаний

Обстоятельно анализируются отдельные факторы и обобщаются группы факторов которые влияют на выбор тактических приемов и линии поведения участников уголовного судопроизводства в ходе тактики производства следственных (розыскных) действий при расследовании преступлений в учреждениях исполнения наказаний.

Batuyk O.V. Investigation of Factors Affecting the Investigative Tactics Actions in Investigating Crimes in Penal Institutions

Detailed analysis of individual factors and generalized groups of factors that affect the choice of tactics and policies of the criminal proceedings in the course of investigative tactics actions in investigating crimes in penal institutions gives.